

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2011 r.

w sprawie określenia wymagań i sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz rodzajów działalności telekomunikacyjnej lub rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających temu obowiązkowi

Na podstawie art. 179 ust. 12 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania i sposób zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 179 ust. 3 i art. 180d ustawy, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”;
 - 2) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych, niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania.
2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

§ 2. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie zapewnia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:

- 1) przygotowuje grupę upoważnionych pracowników w sposób gwarantujący prawidłową realizację czynności związanych z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania, zapewniając co najmniej jednego pracownika na każde 1500 numerów geograficznych i niegeograficznych oraz adresów IP, wynikających z sumy przydzielonych albo udostępnionych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zasobów numeracyjnych i adresów IP oraz liczby adresów IP przydzielonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego abonentom, użytkownikom końcowym lub telekomunikacyjnym urządzeniom końcowym;
- 2) zapewnia fizyczne punkty styku ze swoją infrastrukturą telekomunikacyjną umożliwiające podmiotom, o których mowa w art. 179 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy, zwanych dalej „uprawnionymi podmiotami”, dostęp i utrwalanie za pomocą ich urządzeń, dla każdego zgłoszonego zapotrzebowania w odniesieniu do użytkownika końcowego, zakończenia sieci, lub telekomunikacyjnego urządzenia końcowego z zakresu przydzielonych lub dzierżawionych zasobów numeracyjnych i adresów IP przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz adresów IP przydzielonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego abonentom, użytkownikom końcowym lub telekomunikacyjnym urządzeniom końcowym;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1449 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i poz. 587.

3) zapewnia, aby czas od momentu zgłoszenia zapotrzebowania przez uprawnione podmioty do chwili zapewnienia dostępu i utrwalania, zwany dalej „czasem reakcji”, nie przekraczał:

- a) 2 godzin pomiędzy godziną 6:00 a 22:00,
- b) 4 godzin pomiędzy godziną 22:00 a 6:00.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który jednocześnie:

1) zapewnia specjalnie wydzielone pomieszczenie z fizycznymi punktami styku z infrastrukturą przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, umożliwiającymi uprawnionym podmiotom:

- a) dostęp i utrwalanie za pomocą własnych urządzeń rejestrujących,
- b) przesłanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych, o których mowa w art. 179 ust. 3 pkt 1 lit. a i b ustawy, zwanych dalej „danymi”, za pomocą łączy telekomunikacyjnych

dla każdego zgłoszenia zapotrzebowania w odniesieniu do: użytkownika końcowego, zakończenia sieci lub telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,

2) umożliwi uprawnionym podmiotom przesłanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych, za pomocą posiadanych łączy telekomunikacyjnych, do miejsc uzgodnionych z tymi podmiotami, obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, dla każdego zgłoszenia zapotrzebowania,

3) zapewnia maksymalny czas reakcji nie dłuższy niż:

- a) 1 godzina pomiędzy godziną 6:00 a 22:00,
- b) 2 godziny pomiędzy godziną 22:00 a 6:00,

4) rejestruje i utrwalą na informatycznych nośnikach danych, spełniających wymagania, o których mowa w przepisach w sprawie wymagań technicznych formatów zapisu i informatycznych nośników danych, na których utrwalono materiały archiwalne przekazywane do archiwów państwowych, dane, o których mowa w art. 180d ustawy, lub przekazuje je na bieżąco, zgodnie z zapotrzebowaniem uprawnionych podmiotów

przygotowuje grupę upoważnionych pracowników w sposób gwarantujący prawidłową realizację czynności związanych z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania, zapewniając co najmniej trzech pracowników oraz dodatkowo po jednym pracowniku na każde 15000 numerów geograficznych i niegeograficznych oraz adresów IP, wynikających z sumy przydzielonych albo udostępnionych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zasobów numeracyjnych i adresów IP oraz liczby adresów IP przydzielonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego abonentom, użytkownikom końcowym lub telekomunikacyjnym urządzeniom końcowym.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który zapewnia jednocześnie:

1) specjalnie wydzielone pomieszczenia:

- a) z urządzeniami rejestrującymi i umożliwiającymi przesłanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych za pomocą posiadanych łączy telekomunikacyjnych, niezależnie każdemu uprawnionemu podmiotowi,
- b) z niezależnymi stanowiskami dla każdego uprawnionego podmiotu umożliwiającymi odtwarzanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych,

- 2) oddzielne łącza telekomunikacyjne dla każdego uprawnionego podmiotu, umożliwiające niezwłoczne przesłanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych do miejsca uzgodnionego z tym podmiotem,
- 3) maksymalny czas reakcji nie dłuższy niż:
 - a) 15 minut pomiędzy godziną 6:00 a 22:00,
 - b) 30 minut pomiędzy godziną 22:00 a 6:00,
- 4) możliwość składania zapytań dotyczących danych określonych w art. 180d ustawy i przesyłanie przygotowanych odpowiedzi na te zapytania drogą elektroniczną

przygotowuje grupę upoważnionych pracowników w sposób gwarantujący prawidłową realizację czynności związanych z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania zapewniając co najmniej trzech pracowników oraz po jednym pracowniku na każde 45000 numerów geograficznych i niegeograficznych oraz adresów IP, wynikających z sumy przydzielonych albo udostępnionych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zasobów numeracyjnych i adresów IP oraz liczby adresów IP przydzielonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego abonentom, użytkownikom końcowym lub telekomunikacyjnym urządzeniom końcowym.

4. Zapewnienie fizycznych punktów styku z infrastrukturą przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1, nie dotyczy realizacji obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz udostępniania danych, określonego w art. 180d ustawy.

§ 3. 1. Warunki dostępu i utrwalania zapewnia się z zachowaniem następujących wymagań:

- 1) rozpoczęcie dostępu lub utrwalania przekazów telekomunikacyjnych lub danych, następuje niezwłocznie po wskazaniu zakończeń sieci przez uprawnione podmioty;
- 2) dostęp i utrwalanie przekazów telekomunikacyjnych lub danych odbywa się całodobowo, równocześnie z wysyłaniem lub odbiorem przekazów telekomunikacyjnych lub danych, a jeżeli nie jest to możliwe - dostarczenie przekazów telekomunikacyjnych lub danych, które nie mogły być udostępnione, następuje niezwłocznie po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej ich udostępnienie;
- 3) dostęp i utrwalanie przekazów telekomunikacyjnych lub danych zapewnia się w sposób pozwalający na ich odtworzenie przy pomocy standardowych urządzeń odtwarzających lub powszechnie stosowanego sprzętu komputerowego, w postaci:
 - a) wysyłanej lub odbieranej we wskazanych zakończeniach sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – w przypadku przekazu telekomunikacyjnego,
 - b) przetwarzanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a jeżeli ich nie przetwarza - w postaci, w jakiej występują w sieci telekomunikacyjnej - w przypadku danych;
- 4) zastosowanie rozwiązań technicznych, o których mowa w § 2, nie może powodować zmiany jakości oraz zakresu usługi telekomunikacyjnej świadczonej kontrolowanemu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu.

2. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji warunków dostępu i utrwalania przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do uzyskania odpowiedniego dla zastosowanego rozwiązania technicznego, o którym mowa w art. 179 ust. 4a ustawy oraz § 2 ust. 1-3, świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Obowiązek posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego realizującego obowiązek zapewnienia dostępu i utrwalania w trybie, o którym mowa w § 2 ust. 1, jeżeli dysponuje mniej niż 15000 numerami i adresami IP wynikającymi z sumy przydzielonych albo udostępnionych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zasobów numeracyjnych i adresów IP oraz liczby adresów IP przydzielonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego abonentom, użytkownikom końcowym lub telekomunikacyjnym urządzeniom końcowym.

§ 4. 1. Sprawność i niezawodność rozwiązania technicznego związanego z zastosowaniem interfejsu lub wskazanego w § 2 ust. 3 nie może być mniejsza od sprawności i niezawodności urządzeń telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług telekomunikacyjnych abonentom lub użytkownikom końcowym.

2. Rozwiązania techniczne związane z zastosowaniem interfejsu lub wskazane w § 2 ust. 3 przygotowuje się w sposób umożliwiający upoważnionemu funkcjonariuszowi, żołnierzowi lub pracownikowi uprawnionego podmiotu rozpoczęcie i zakończenie dostępu i utrwalania:

- 1) zdalnie na urządzeniach w siedzibie uprawnionego podmiotu - w przypadku zastosowania interfejsu;
- 2) w uzgodnionych miejscach - w przypadku zastosowania rozwiązania wskazanego w § 2 ust. 3.

§ 5. Dostęp do przekazów telekomunikacyjnych lub danych oraz ich utrwalanie, w przypadku zastosowania rozwiązania, o którym mowa w § 2 ust. 3, realizuje się w miejscach uzgodnionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z uprawnionym podmiotem.

§ 6. 1. W przypadku uszkodzenia urządzeń technicznych związanych z zastosowaniem interfejsu lub rozwiązań wskazanych w § 2 ust. 3, albo wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających dostęp lub utrwalanie przekazów telekomunikacyjnych lub danych przedsiębiorca telekomunikacyjny składa uprawnionym podmiotom pisemną informację i wyjaśnienie zawierające opis okoliczności uniemożliwiających realizację zadań w określony sposób.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany jest niezwłocznie zapewnić alternatywne warunki dostępu i utrwalania, zgodne z niniejszym rozporządzeniem, chyba, że jest to niemożliwe z przyczyn technicznych. Wskazanie alternatywnych warunków lub uzasadnienie niemożliwości ich zapewnienia zawierane jest w pisemnej informacji, o której mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Maksymalna liczba użytkowników końcowych, zakończeń sieci lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, które mogą być wskazane przez uprawnione podmioty w celu zapewnienia dostępu lub utrwalania za pomocą interfejsu lub rozwiązania, o którym mowa w § 2 ust. 3, jest uzgadniana w drodze odrębnych pisemnych porozumień zawartych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z uprawnionymi podmiotami.

2. W przypadku braku uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, liczba użytkowników końcowych, zakończeń sieci lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla każdego z uprawnionych podmiotów, powinna wynosić, co najmniej:

- 1) 0,05 % pojemności każdej centrali lub urządzenia realizującego dostęp do sieci Internet wchodzącego w skład sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub

- 2) 0,03 % użytkowników końcowych, zakończeń sieci lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w których wykonywana jest działalność telekomunikacyjna, podlegająca obowiązkowi wykonywania zadań

- z tym, że nie może być mniejsza niż dwa.

§ 8. Obowiązki zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie podlegają przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy wykonują działalność telekomunikacyjną polegającą wyłącznie na dostarczaniu udogodnień towarzyszących lub rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

§ 9. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostosują się do wymagań wynikających z niniejszego rozporządzenia w terminie 12 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz.U. Nr 187, poz. 1568).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁾.

Prezes Rady Ministrów

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. Nr 187, poz. 1568), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 716).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia wymagań i sposobu zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania oraz rodzajów działalności telekomunikacyjnej lub rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających temu obowiązkowi stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 179 ust. 12 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Niniejsza regulacja ma zastąpić rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz.U. Nr 187, poz. 1568) wydane na podstawie artykułu 181 ustawy, uchylonego z dniem 6 lipca 2009 r., na mocy przepisu art. 1 pkt 42 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 716). Pomimo uchylenia przepisu ustawowego stanowiącego podstawę prawną do jego wydania, rozporządzenie z dnia 13 września 2005 r. zachowało moc obowiązującą, na podstawie unormowania zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw, do dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego w oparciu o art. 179 ust. 12 ustawy.

Obecny stan prawny w dziedzinie regulowanej rozporządzeniem ma zatem, z woli ustawodawcy, charakter przejściowy. Wymogi pewności prawa oraz spójności systemu prawnego nakazują więc wydanie niniejszego rozporządzenia.

Różnice w porównaniu z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem, wynikają przede wszystkim z różnic w zakresie upoważnienia ustawowego. Niniejsze rozporządzenie nie zawiera już przepisu dotyczącego warunków udzielenia odroczenia wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, co regulował § 8 uchylanego rozporządzenia z dnia 13 września 2005 r., ponieważ instytucja odroczenia, regulowana niegdyś art. 179 ust. 6 ustawy została zastąpiona, na mocy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r., zawieszeniem przez Prezesa UKE, w drodze decyzji administracyjnej, obowiązku wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania, co obecnie regulowane jest w przepisach ustawowych.

Należało również dostosować tytuł rozporządzenia oraz występujące w nim słownictwo do zmienionej siatki pojęciowej ustawy. Upoważnienie art. 179 ust. 12 nie posługuje się już pojęciem wykonywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego - zamiast tego używa pojęcia „obowiązku zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionym podmiotom warunków dostępu i utrwalania treści przekazów telekomunikacyjnych oraz posiadanych przez siebie danych”.

Pozostałe zmiany w zakresie zapisanych w projekcie obowiązków przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w stosunku do aktualnego stanu prawnego, uwarunkowane są zmianami w zakresie Działu VIII ustawy, wprowadzonymi jej fundamentalną nowelizacją, dokonaną ustawą z dnia 24 kwietnia 2009 r., jak również praktycznymi doświadczeniami zebranymi w trakcie trzech lat funkcjonowania w obrocie prawnym przepisów rozporządzenia z dnia 13 września 2005 r.

Nowością jest zaprojektowanie w ustawie oraz w § 2 projektu czterech alternatywnych sposobów zapewniania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania treści przekazów telekomunikacyjnych i posiadanych przez siebie danych, co

realizuje wytyczną zawartą w upoważnieniu dotyczącą osiągnięcia celu przy jak najniższych nakładach:

- 1 sposób - przygotowanie, uruchomienie i utrzymanie gotowości eksploatacyjnej interfejsu, który umożliwi uprawnionym podmiotom połączenie z ich systemami teleinformatycznymi zapewniającymi przetwarzanie, w tym także utrwalanie przesyłanych informacji (art. 179 ust. 4a ustawy);
- 2 sposób - przygotowanie grupy upoważnionych pracowników oraz zapewnienie fizycznych punktów styku z infrastrukturą przedsiębiorcy telekomunikacyjnego umożliwiających uprawnionym podmiotom dostęp i utrwalanie za pomocą ich własnych urządzeń (§ 2 ust. 1);
- 3 sposób - przygotowanie specjalnie wydzielonych pomieszczeń z fizycznymi punktami styku z infrastrukturą przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, do których dostęp będą miały uprawnione podmioty w celu podłączenia własnych urządzeń umożliwiających utrwalanie treści i danych oraz ich przesłanie za pomocą łącza telekomunikacyjnego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (§ 2 ust. 2);
- 4 sposób - przygotowanie specjalnie wydzielonych pomieszczeń z urządzeniami rejestrującymi i umożliwiającymi przesłanie zarejestrowanych przekazów telekomunikacyjnych lub danych za pomocą łącza telekomunikacyjnych posiadanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, niezależnie każdemu uprawnionemu podmiotowi (§ 2 ust. 3);

Zrezygnowano ze szczegółowego regulowania w rozporządzeniu kwestii zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania za pośrednictwem interfejsu, ponieważ kwestia ta zostanie uregulowana w odrębnym rozporządzeniu.

Natomiast w odniesieniu do sposobów zapewnienia warunków dostępu i utrwalania określonych w § 2 zróżnicowano obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie proporcji liczby upoważnionych pracowników do przydzielonych lub udostępnionych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zasobów numeracyjnych i adresów IP oraz minimalnego czasu reakcji - od momentu zgłoszenia zapotrzebowania przez uprawnione podmioty do chwili zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu i utrwalania. Minimalny czas reakcji jest tym krótszy, im bardziej zaawansowane technologicznie jest dane rozwiązanie.

Natomiast minimalna ilość upoważnionych pracowników w stosunku do sumy przydzielonych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu numerów geograficznych i niegeograficznych oraz adresów IP jest tym mniejsza, im bardziej zaawansowane technicznie jest dane rozwiązanie. W rezultacie przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadzący działalność telekomunikacyjną w większym rozmiarze, kierując się rachunkiem ekonomicznym, powinni wybrać bardziej technicznie zaawansowane sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania.

Należy zaznaczyć, że wymóg niezwłoczności rozpoczęcia dostępu lub utrwalania, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, ma zgoła inny charakter niż określenie maksymalnego czasu reakcji definiowane w § 2 ust.1 pkt 3, ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 i nie należy ich utożsamiać. Wspomniany czas reakcji dotyczy czasu niezbędnego do zrealizowania przez pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego czynności związanych z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania od chwili zgłoszenia takiego zapotrzebowania przez uprawniony podmiot. Wymóg niezwłoczności rozpoczęcia dostępu lub utrwalania jest związany ze wskazaniem zakończenia sieci przez uprawniony podmiot co następuje zwykle po spełnieniu wszelkich wymagań organizacyjno-technicznych umożliwiających rozpoczęcie

procesu wprowadzania do systemów lub urządzeń danych identyfikujących zakończenie sieci i rozpoczęcie utrwalania.

Jednocześnie zlikwidowano, występujące w obecnym stanie prawnym, zróżnicowanie wymagań w zakresie stopnia wymaganego świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, w zależności od wielkości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Rozwiązanie to, zawarte w § 3 rozporządzenia z dnia 13 września 2005 r. było krytykowane, jako nieprawidłowe metodologicznie oraz merytorycznie nieuzasadnione.

Dlatego w zawartym w projekcie przepisie § 3 ust. 2 nałożono na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego ogólne odesłanie do obowiązków wynikających z przepisów o ochronie informacji niejawnych, w tym obowiązku posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, bez sprecyzowania stopnia tego świadectwa.

Oznacza to, że wybór odpowiedniego stopnia świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego będzie należał do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który dokona tego wyboru w zależności od zastosowanych rozwiązań, o których mowa w art. 179 ust. 4a ustawy § 2 rozporządzenia, kierując się regulacjami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228). Jednocześnie poszerzono znacznie grupę przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwolnionych z obowiązku posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, którym informacje te będą udostępniane na podstawie jednorazowej decyzji właściwego organu. Rozwiązanie to wynika z dotychczasowej praktyki, która wykazała, że rzeczywista potrzeba zapewniania warunków dostępu i utrwalania, a zatem i konieczność przetwarzania informacji niejawnych przez znaczną grupę mniejszych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma charakter sporadyczny. Mając na względzie fakt, że obowiązujące przepisy o ochronie informacji niejawnych pozwalają udostępnić w sytuacjach nadzwyczajnych informacje niejawne osobom nieposiadającym poświadczenia bezpieczeństwa, na mocy decyzji ministra lub kierownika urzędu centralnego, możliwe jest poszerzenie grupy przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwolnionych z obowiązku posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego oraz ponoszenia kosztów jego uzyskania.

W § 6 unormowano tryb postępowania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na wypadek uszkodzenia interfejsu lub zaawansowanego rozwiązania technicznego, o którym mowa w § 2 ust. 3. W takim wypadku przedsiębiorca telekomunikacyjny ma obowiązek zarówno złożenia pisemnych wyjaśnień, jak też zapewnienia, w miarę posiadanych możliwości technicznych, warunków dostępu i utrwalania w inny sposób.

Konsekwencją wejścia w życie rozporządzenia będzie lepsze przygotowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do realizacji ustawowych obowiązków oraz zmniejszenie zakresu prawnych wymagań wobec znacznej grupy małych i średnich przedsiębiorców działających na rynku telekomunikacyjnym w porównaniu z obowiązującym stanem prawnym. Zwolnienie z obowiązku budowy systemu oraz ubiegania się o wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego może okazać się istotną ulgą dla wielu, słabych ekonomicznie podmiotów. W rezultacie zrealizowana zostanie zawarta w upoważnieniu do wydania niniejszego rozporządzenia wytyczna osiągnięcia celu przy jak najniższych nakładach.

Pozostałe zawarte w rozporządzeniu rozwiązania prawne nie odbiegają od dotychczas obowiązujących unormowań.

Z uwagi na fakt, iż planowanie budżetu większości przedsiębiorców telekomunikacyjnych odbywa się w cyklach rocznych, zdecydowano się na ustanowienie trwającego rok od momentu wejścia w życie rozporządzenia okresu przejściowego, w którym dopuszczać się będzie zapewnienie warunków dostępu i utrwalania przez przedsiębiorcę

telekomunikacyjnego w sposób określony w uchylonym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Niniejszy projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt został opublikowany na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie tworzenia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Przedmiot projektowanego aktu prawnego nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Podmiotami, do których adresowane jest rozporządzenie są operatorzy publicznych sieci telekomunikacyjnych i dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

II. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt będzie przedstawiony izbom gospodarczym i organizacjom pracodawców zrzeszających przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zgłoszone uwagi zostaną wykorzystane w trakcie prac nad niniejszym projektem.

III. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje, że mniejsza liczba przedsiębiorców telekomunikacyjnych będzie poddawać się sprawdzeniom w ramach postępowań z zakresu bezpieczeństwa przemysłowego, przez co nastąpi niewielki spadek wpływów do budżetu państwa z tytułu opłat pobieranych przez służby ochrony państwa.

Z drugiej strony potencjalnie korzystny wpływ rozporządzenia na rozwój gospodarczy kraju i przedsiębiorczości w zakresie telekomunikacji może skutkować wzrostem wpływów do budżetu państwa z tytułu podatków wnoszonych przez podmioty, które rozpoczynają lub rozszerzają jej zakres (zarówno pod względem dostępności sieci, jak i nowych usług).

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia może mieć pośrednio korzystny wpływ na rynek pracy. Zakładany korzystny wpływ na rozwój przedsiębiorczości w zakresie telekomunikacji może prowadzić do wzrostu zatrudnienia w tym sektorze.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia powinno mieć korzystny wpływ na funkcjonowanie licznej grupy małych i średnich przedsiębiorców z branży telekomunikacyjnej, którzy wobec zniesienia wymogu budowy systemu współdziałających urządzeń technicznych, zapewniających warunki dostępu i utrwalania będą mogli wybrać mniej zaawansowane technicznie sposoby zapewnienia uprawnionym podmiotom warunków dostępu i utrwalania, unikając kosztów budowy zaawansowanego technicznie systemu. Znacznemu poszerzeniu ulegnie grupa przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwolnionych z obowiązku posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego. Tym samym obniżą się koszty funkcjonowania na rynku telekomunikacyjnym licznych podmiotów słabszych kapitałowo. Dzięki mniej rygorystycznym wymogom wobec małych przedsiębiorców łatwiejsze będzie również rozpoczynanie działalności na rynku telekomunikacyjnym przez nowe podmioty.

Powinno to skutkować wzrostem konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym.

Proponowane w przedmiotowym rozporządzeniu uregulowania niewątpliwie przyczynią się do ograniczenia skali tzw. „uciążliwości biurokratycznej” obecnie obowiązujących przepisów prawa i wysokości kosztów administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorców w Polsce.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia może mieć korzystny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Rozporządzenie ułatwi bowiem prowadzenie działalności gospodarczej niewielkim przedsiębiorcom telekomunikacyjnym działającym na rynku lokalnym.